

LEMENS PP. VIII. Ad futuram rei memoriam. Suscepti muneris ratio postulat, vt quæ à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris ad animarum salutem piè, ac prudenter statuta suerant, cum ad illarum perniciem aliquo pacto redundasse constiterit, de his pro locorum ac temporum conditione, vt decet immu-

tandis, matura consultatione adhibita cogitemus. Prisca siquidemilla consuetudo, qua varia ludorum genera statis anni temporibus ad publicam lætitiam populo spectanda proponebantur, in diversis quoque Christiani nominis provintis olim vsurpabatur, quorum illi inter precipuos erant, in quibus arma ti milites cum feris bestijs ad virium, & audaciæ ostentationem congrediebantur. Quod in Hispaniarum sanè Regnis, vbi taururum agitationes fieri consueuerant, adeò receptum suerat, ve ad illarum spectacula omnium ferè ordinum homines conuenirent Quoniam verò fel record. Pius Papa V prædecessor noster ex eius modi congressibus & spectaculis, non modo corporum, sed animarum pericula frequenter oriri acceperat de salute gregis Dominici solicitus, veillis quantum cum Domino poterat, occureret, perpetua sua constitutione omnibus & singulis Principibus Christianis, alijsq; personis in eadem constitutio ne tunc expræssis, sub excommunicationis, & anathematis pœnis ipso facto incurrendis prohibuerat, ne in suis provintis, terris, oppidis, ac locis, huiusmodi spectacula, vbi tauri & aliæ seræ agitabantur, sieri permitterent; militibus quoque, ceterisq, perso his alifs, ne cum ils cogrederentur interdixerat, & si in congres su occumberent, ve ecclesiastica sepultura carerent sanciuerat. Clericis demum, tâm tegularibus, quam secularibus, beneficia ecolesiastica obtinentibus, vel in sacris ordinibus constitutis, sub excomunicationis pœna, ne eisdem spectaculis interessent simi liter vetuerat: & deinde piæ mem Gregorius Papa XIII. & pre desessornoster charissimi in Christofilis nostri Philippi Hispa niarum Regis Catholici, qui regnorum suorum vtilitate, quæ

ex ea tauroru agitatione prouenire solita erat, motus id sibi supplicari fecerat, precibus inclinatus, excommunicationis, anathematis, aliarum què ecclesiasticarum sententiarum & censuraru in ipsius Pij prædecessoris constitutione cotentas pænas in eisdem Hispaniarum regnis, quoad laicos & fratres milites tantum, quarum cunq; militiarum, & preceptorias, ac beneficia ipsarum militiarum pro tempore obtinen modo dictifratres milites, sacris ordinibus initiatinon essent. & agitationes tauroru festis diebus nonfierent, & pereos, ad quos spectabat, prouideretur, ne inde alicuius mors, quoad fieri posset sequeretur, abstu lerat & amouerat, aliaque circa præmissa necessaria & opportu na statuerat, & decreuerat, sicuti in singulis literis dictoru prædecessorum, quarum tenores præsentibus pro expræssis habers volumus. Kalend. Nouembris Pontificatus sui anno secundo, necnon vigesima quinta mensis Augusti anni M. D. LXXV. Pontificatus ité sui anno quarto expeditis latius continetur. Cæ terum, quia sicut idem Philippus Rex nobis & per literas, & per dilectum filium nobilem virum Antonium Suessæ Duce suu apud nos oratorem nuper expoluit, vlu compertu fuit, pœnas in eildem Pij prædecessoris literis expressas, graues quidemillas & timendas, nondum tamen (quod sanê optandum fuerat) præ fatos congressus & spectacula in eisdem regnis Hispaniarum su stulisse, tum propter antiquum eius gentis morem, quo milites, tum equites, tum pedites ita congredientes ad bellica munera a acriores redduntur, tum ob insita quasi à natura, vniersis eius re gionis hominibus eorumdem congressum, & spectaculorum cupiditatem, qua adeò tenentur, vt nisi vi maxima ab illis arceri possint. Et cum sicut eadem expositiosubiungebat, quam plusi mi in eisdem Hispaniarum Regnis, in censuras & pænas præfatas inciderint, in easque passim incidat, & ob id grauiora qua antea peccara, suadente humani generis hoste ibidem perpetren tur, itavt quæ ad medellam & salutem parata fuerant, in duriotem morbum conuersa ad perniciem inualescant id circo idem Philippus Rex nobis supplicari fecit. vt in præmissis prouidere ex benignitate Apostolica dignaremur. Nos considerates, pœ-1125

nas omnes, excomunicationis, præsertim & anathematis, saluta res esse debere, quòd eo consilio adhibendæ sint, vt omnes illarum timore perterriti, eas res quæ prohibentur omnino euitet: & animaduertentes, commemoratas censuras & pænas parum in dictis Hispaniarum Regnis hactenus profecisse, atque hoc tépore non solumanimabus non mederi, sed plurimu obesse, qui nimò materiam scandali plerisque afferre, his sanè malis ac periculis pro debito pastoralis officis quantum cum Domino possumus occurrere cupientes, authoritate Apostolica tenore præsentium excomunicationis, atque anathematis, cæterasquê pœnasin dictis literis contentas, quoad omnes in illis expressos in regnis Hispaniarum duntaxat, monachis & fratribus mendican tibus, cærerisq; cuius cunquè ordinis & instituti regularibus exceptis, tollimus, & amouemus, eastdenque Pij prædecessoris literas ad terminos iuris communis, cui per præsentes non intendi musin aliquo derogare, perpetuò reducimus, ac restituimus, re ductasq; & restitutas esse decernimus & declaramus, no obstă tibus præmissis, necnon cæteris constitutionibus, & ordinatio nibus Apostolicis, alijsquè contrarijs quibuscunq; Volumus aute, vt huius modi taurorum agitationes, in eisdem Hispaniarum regnis festis diebus non fiant, & per eos, ad quos spectat, prouideatur, ne inde alicuius mors, quoad fieri poterit, sequatur Clericos verò seculares, beneficia ecclesiastica obtinentes, vel in sacris ordinibus, seu in Ecclesiastica dignitate costitutos, in dictis Hispaniarum regnis existentes, per presentes monemus & hor tamur in Domino, ne paterna hac nostra, & Sedis Apostolicæ benignitate abutantur, sed memores muneris & vocationis suæ eam vtriusque rationem habeant, vt nihil quod à propria digni tate, & à sua cæterorumque salute alienum existimetur, vilo vnquam loco admisssse arguantur. Datum Romæ, apud sanctu Petrum, sub anulo Piscatoris, die decima tercia Ianuarii, millesia mo, quingentissimo nonagessimo sexto, Pontificatus nostri an no quarto. Locus + anuli Piscatoris. M. Vestrius Barbianus.

un omnes excomunicationis, præferim & snathematisalatur res effe debgre, quod co confifo adhibendar fine, ye omnes illarum aimore perterriti eas res ques probibentus omigino enireu: ex animeduer tentes, con cacimorates centuras & pontas parum in dictis Hispaniaron Megnis hackenus profecific arque hoc 16pore nen folumanimabny non mederi, sed plurim n obesse, qui nimo marrism frandali plerifque affere, his fane malis ac periculis pro debito paltoralis officij quantuin cum Domino polfumus occurrere cupientes, authoricate Apoltolias tenore praelentium excomunicationis, arque anatherina is, exteral que prenasin dictis literis contentas, quoed omnesin'illis expressos in regnis Hilpaniarum duntaxat, monachis & frattibus mendican tibus, carerifq; cuiufcunque ordinis & inflimui regularibus exceptis, tallimus, & amouemus, ealdenque Pij prædecessoris literas ad terminos iuris communiis, cui per pressententendi musin aliquo derogare perpetud reducimus, ae restituimus, re ductas que restitutas est decernimus & declaramus, no obstă tibus præmissis, necnon cæteris constitutionibus, & ordinatio nibus Apollolicis, abslque contraris quibuscunt; Volumus aure, ve hour finodictor of um agitariones, in citelein Hilpaniaruni. regnissellis diebos, non liant, & par cos, ad ques spectat, prouideacurmeinde alicuius mors, quoad fieri porerit, lequatur Oleriess verò lecutares, beneficia eccleffaltica obtinentes, velin facris ordinibus, seu in Ecclesialtica dignitate collitutos, in distis Hisparin em regnis exilientes, per presentes monemus & hor tamur in Domino, ne paterna bac noftra & Sedis Apoftolica benign tare obstantur, fed memores muneris & vocationis fuze camviried verationem habeant, vt minil quod à propria digni tate, & a fa de ce cereramque falute alienum existimetur, vilo vanuant ses admissiegegegener. Darem Romæ, spud son & ú Pecrum labanalo Piscaroris die decima tercia Ianuarii, millesi. modulating nonagefrine for a Ponchettus nothi an no quarro. Locus; anuli Pifcatoris. M. Vellein Barbianus